

РЕШЕНИЕ

№ 17069

гр. София, 05.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в публично заседание на 16.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **4888** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на "ВАСМАЛТ" ЕООД срещу РА №22221023006359-091-001/10.12.2024г., в частта, потвърдена с Решение № 369/07.04.2025г. на директора на ТД на НАП-С.. С РА са определени задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) в общ размер на 78 686.98 лв. и установени лихви за забава в размер на 27 427.58лв. за данъчните периоди м.09.2020г., м.11.2020г., м.03.2021г., от м.05.2021г.до м.10.2021г., м.12.2021г. и от м.04.2022г. до м.10.2022г., както и по Закона за корпоративното подоходно облагане е начислен корпоративен данък в размер на 2 387.46лв. и лихви за забава в размер на 1 765.23лв.

Жалбоподателят намира ревизионния акт за незаконосъобразен, необоснован и немотивиран, постановен при особено съществени процесуални нарушения. След подробно изложени принципни положения намира за неправилни изводите на ревизиращия екип, че в случая не се доказва наличието на реално извършени доставки по отношение на фактурите, издадени от „Акавид“ЕООД. Излага аргументи, че обектът на дружеството съответства на изискванията за предоставяне на ресторантьорски услуги и следователно трябва да се прилага намалената ставка от 9 % за ДДС, съгл. чл.66, ал.2, т.3 от ЗДДС.

В хода на делото по същество процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата.Претендира разноски.

Ответникът чрез юрк.Б. моли за отхвърляне на жалбата, като счита, че в хода на съдебното производство, включително и от приетата ССЧЕ, не са оборени констатациите в ревизионния акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, установи от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221023006359-020-001/30.10.23г., връчена на 16.11.2023г. по електронен път, изменена със Заповеди за изменение на заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) №Р-22221023006359-020-002/ 13.02.2024г., №Р-22221023006359-020-003/ 14.03.2024г., №Р-22221023006359-020-004/ 08.04.2024г., издадени от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С., като е възложено извършването на ревизия на „ВАСМАЛТ“ ЕООД за определяне на задълженията на дружеството по ЗКПО за периода от 01.01.2020г. до 31.12.2022г. и по ЗДДС за периода 01.09.2020г. до 31.12.2022г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад №Р-22221023006359-092-001/12.08.2024г., съобщен по електронен път на 17.10.2024г. Срещу констатациите на ревизионния доклад от „ВАСМАЛТ“ ЕООД е подадено писмено възражение, което е обсъдено в мотивите на РА, и преценено за неоснователно.

С Решение Р-22221023006359-098-001/26.09.2024г. за изнемване разглеждането и решаването на преписката, последната е била иззета от Ф. С. Й. и възложена на Б. К. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед РД-01-786#1 от 25.09.2024г. на директора на ТД на НАП С..

Ревизията приключва с РА №Р-22221023006359-091-001/10.12.2024г, издаден от Б. К. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., като орган, възложил ревизията и Т. Н. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 23.06.2021 г.

С оспорения РА са установени допълнителни задължения по ЗДДС в общ размер на 78 686.98 лв. и лихви в размер на 27 427.58лв. за данъчни периоди м.09.2020г., м.11.2020г., м.03.2021г., м.05.2021г.до м.10.2021г., м.12.2021г. и от м.04.2022г. до м.10.2022г., както и по Закона за корпоративното подоходно облагане е начислен корпоративен данък в размер на 2 387.46лв. и лихви за просрочие в размер на 1 765.23лв

В хода на ревизията са отправени три искания към ЗЛ за предоставяне на документи и писмени обяснения (ИДПДОЗЛ с изх.№ Р-22221023006359-040-001 от 22.11.2023г., №Р-22221023006359-040-002/20.02.2024г. и №Р-22221023006359-040-003 от 18.03.2024г.), в отговор на които са представени писмени доказателства. Извършени са проверки на счетоводната и търговска документация на дружеството, както и по реда на чл.47 ДОПК са отправяни искания за извършване на действия от други контролни органи, в т.число общинско предприятие „Туризм“ към СО и ДИТ. Извършена е насрещна проверка на дружеството „ „Акавид“ ЕООД,[ЕИК].

От фактическа страна е установено, че е налице обект за обществено хранене, стопанисван от „Васмалт“ ЕООД през ревизионния период, който е за производство и реализация на сладолед на

място, продажба на дребно на шоколадови и сладкарски изделия, кафе и др. Декларираният от дружеството код на основната дейност е 5610 – дейност на ресторанти и заведения за бърз обслужване. Дейността е упражнявана в обекта, наименован бар Джелатерия, под наем, на адрес: [населено място], [улица], като обекта е нает от Българската православна църква съгласно договор за наем от 23.04.2014г. и анекс от 16.04.2019г.

За конкретния обект на осъществяваната търговска дейност е установено, че е издавано валидно удостоверение за определена категория № 17149/04.11.2021г. валидно до 03.11.2026г., с посочен вид на обекта „кафене“, с наименование „Мезебар“, с капацитет 0 места на закрито и 32 места на открито и лице, извършващо дейността в обекта „Манастира-Свицов“ ООД.

От справка ПП СУП е установено, че за заетите лица са подавани уведомления по чл.62, ал.3 от КТ, декларации обр.1 и обр.6, като декларираният персонал, нает по трудово правоотношение е „барман“, сладкар“ и „работник кухня“.

За този обект са констатирани три извършвани проверки на органи по приходите, за които са били съставени протоколи № АА312212/05.05.2017г., №АА54635/04.06.2017г. и №АА399499/05.09.2019г.

Констатирано е, че за ревизирания период от 01.07.2020г. до 31.12.2021г. дружеството е декларирано ресторантьорски услуги, за които е приложило намалена ставка 9% ДДС на основание чл.66, ал.2, т.3 от ЗДДС.

Ревизиращият екип, позовавайки се на понятието „ресторантьорски услуги“ в т.61 и 62 от пар.1 на ДР на ЗДДС, Регламент за изпълнение (ЕС) 282*2011г., практиката на СЕС (С-231/94, С-499/09, С501/09) и данните, събрани в хода на ревизията за конкретния търговски обект, достига до извод, че в случая се касае за доставка на храна, която не е съпроводена с помощни услуги, чието предназначение е да способства за консумация на място и в подходяща обстановка; касае се за доставка на стока, която не попада в хипотезата на ресторантьорски услуги или кетъринг услуги по смисъла на пар.1 от ДР на ЗДДС. В случая са налице доставки по чл.6 ЗДДС- облагаеми по смисъла на чл.12, ал.1 ЗДДС, съответно с данъчна ставка 20 % ДДС съгл.чл.66, ал.1, т.1 от ЗДДС.

Предвид гореизложеното, с ревизията е доначислен ДДС по месеци за периода 09.2020г. до 10.2022г. в общ размер на 78 686.98 лв. и лихва за забава 23 793.06лв. (към датата на издаване на ревизионния акт 27 427.58лв)

По отношение корпоративен данък е констатирано, че в счетоводството на ревизираното дружество са осчетоводени две фактури с издател „Акавид“ ЕООД; № 103 от 30.06.2020г. с ДО 9 945лв. и начислен ДДС 1989 лв. и № 105 от 30.06.2020 с ДО 10 710 лв. и ДДС 2 142 лв., с посочен предмет на доставка „материал за направа на сладолед“, като количеството по фактура №103/30.06.2020г. е 390 кг., а по фактура №105/30.06.2020г. е 420 кг. Осчетоводени са плащания към доставчика по банков път, съответно, на 12.08.2020г.-11 934лв. и на 15.08.2020г.- 12 852лв. Фактурите са осчетоводени по дебитиране на сметка 601 „Разходи за материали“, която впоследствие е приключена със сметка 611 „Разходи за основна дейност“ Разходите са участвали при формиране на финансовия резултат за 2020г. От ревизиращите е възприето, че след като материалът за сладолед е отнесен директно като разход на 30.06.2020г., отчитането е формално и

не отчита реалната стопаска операции, тъй като следва, че на същата тази дата материалът е използван за направата на сладолед и следва да е реализиран, респ. на 30.06.2020г. следва да е отчетен приход от продажбата на цялото количество.

Извършена е насрещна проверка на доставчика „Акавид“ ЕООД, при която не е осъществен контакт с дружеството и ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл.32 от ДОПК.Поисканите документи не са представени. Заключено е , че липсват доказателства „Акавид“ЕООД да е притежавало фактурираното количество стоки, след като доставчикът не представя счетоводни документи за стоките, както и документи, отразяващи извършените доставки, както и да е придобил и е имал наличности от съответния вид към датата на доставките. Установено е, че на този доставчик е правена ревизия, като е посочено, че към 30.04.3030 сметка 304 „стоки“ е с крайно дебитно салдо в размер на 2 683.77 лева; след тази дата по данни от дневника за покупки има деклариран данни за закупени стоки и разходи за материали , без изрично да е посочено, че е купуван материал за направата на сладолед.

Наложено е извод, че липсват доказателства за реалност на спорните доставки (произход, приемо-предаване, транспортни документи, доказателства за съхранение, предвид, че се касае за специфична стока- материал за сладолед в големи количества), поради което за извършените разходи не са спазени изискванията за документална обосновааност по чл.10, ал.1 и ал.4 ЗКПО.

С оглед горното е преобразуван финансовият резултат в посока увеличение, на основание чл.26, ал.2 ЗКПО и чл.10, ал.1 и ал.2 от ЗКПО със стойността на отчетените разходи от „Васмалт“ ЕООД по цитираните по-горе фактури в размер на 20 655лв.

Отделно от горното, финансовият резултат на дружеството за 2020г. е увеличен от ревизиращия екип и със сумата в размер на 2719.63лв., по следните причини: установено е, че през ревизирания период РЛ е начислило разходи по счетоводна сметка 606 -разходи за лихви в/у данъците непризнати по ЗКПО 852.21лв. и по счетоводна сметка 6091- документално непризнати разходи 1868.42 лв.; дружеството не е представило документи, които да удостоверяват, че процесните разходи са реално извършени, поради което и с тази сума е преобразуван финансовия резултат на основание чл.77,чл.26,ал.2 ЗКПО и чл.10, ал.1 и ал.2 ЗКПО.

Предвид установения след увеличение финансов резултат в размер на 27363.77 лв., полагащият се корпоративен данък следва да бъде 5086.85, което предполага сума за довносяне на КД в размер на 2337.46г. На основание чл.175 ДОПК вр. Чл.1 от ЗЛДТДПДВ е определена лихва за забава в размер на 827.21лв.

В хода на съдебното производство е приета без възражения съдебно-счетоводна експертиза, обективирала следните изводи:

-че към процесните фактури № 103 от 30.06.2020г. с ДО 9 945лв. и начислен ДДС 1989 лв. и № 105 от 30.06.2020 с ДО 10 710 лв. и ДДС 2 142 лв., издадени от „Акавид“ЕООД, няма никакви съпътстващи документи, още повече, че видът на доставката „материали за сладолед“ предполага наличие на сертификати за качество и безопасност на продуктите, тъй като същите представляват хранителен продукт, предназначен за консумация от хора. За цитираните фактури не са представени банкови извлечения или вносни бележки, но от движението по сметка 401 „Доставчици“-59 –„Акавид“ЕООД се извежда разплащане по банков път (въпрос № 1)

- от представените справки на НАП се установява назначеният персонал за периода 01.01.2020г.-31.12.2020г., който е: за м.06.2020- барман -5 служители, сладкар 6 служители и салонен управител- двама служители; за м.07.2020-барман -двама служители и сладкар-един служител; за месец 08.2020г.- един сладкар; през месец 11.2020г.- барман-двама служители: от представената инвентарна книга към 31.12.2020г. се установява, че по сметка 304 „Стока“ са заведени безалкохолни напитки и минерална вода, а по сметка 303“материали“ са заведени суровини за производство на сладолед (захар сладолед, кофичка сладолед, масло сладолед, мляко сладолед, фунийка сладолед и т.н.) и кафе. Като опаковки и посуда са заведени само 214бр. кофички за сладолед.

От инвентарната книга, както и от Счетоводен амортизационен план за 2020г. и Данъчен амортизационен план за 2020г. е установено, че ресторантьорското оборудване на дружеството е: електрическа фурна за пици, зеленчукова резачка CL80, манго преса, машина за фреш Frucosol, газова печка, фризер, 2 бр. хладилника, 2 бр. хладилни витрини и конвектомат Rational clim (въпрос №2).

-счетоводството на ревизираното лице не е водено коректно по отношение сметка 302“Материали“ и сметка 304 „Стоки“ (въпрос №3).

В хода на производството, освен представените с експертизата писмени доказателства, цитирани в същата, са приобщени и представените с жалбата такива: Удостоверение за регистрация на обект за обществено хранене № 49244/28.11.2018г., схема за разполагане на самостоятелни преместваеми маси и столови към търговски обект „кафе бар Джелатерия“ и придружаващите я документи.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок, от надлежна страна, след изчерпване на възможността за обжалване на ревизионния акт по административен ред и срещу потвърдената от решаващия орган негова част.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизията е възложен от орган по приходите, който е надлежно оправомощен, поради което е налице законосъобразно образуване на ревизионното производство. РА, с който е приключило това производство, също е издаден от компетентни съгласно чл.119, ал.2 ДОПК лица – от възложителя и от ръководителя на ревизията. Ревизионният акт е издаден от ръководителя на ревизията и от Б. С., вместо от Ф. Й., от което лице е иззета преписката. Фактическото основание за изземването е, че служебното правоотношение на Ф. Й. е прекратено, видно от представената Заповед № 2966/13.08.2024 г. на изпълнителния директор на НАП, поради придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Със Заповед № РД-01-786 от 25.09.2024г. на и.д. директор на ТД на НАП функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2,т.1 от ДОПК считано от 05.09.2024г. е възложено да се изпълняват от Б. К. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“ дирекция Контрол в ТД на НАП.

При провеждане на ревизията не са допуснати съществени нарушения на

административнопроизводствените правила. Спазени са изискванията за форма на РА, който съдържа предвидените реквизитите по чл.120, ал.1 ДОПК. РА е издаден под формата на електронен документ и е валидно подписан като електронен документ с електронни подписи от издателите му, за валидността на които са представени съответните доказателства.

Спорът по делото е материалноправен и се свежда до това законосъобразно ли органите по приходите са отказали да приемат приложената от ревизираното дружество преференциална ставка на данък добавена стойност 9% и законосъобразно ли е преобразуван финансовия резултат за 2020г. във връзка с осчетоводените разходи за закупени материали, по фактурите, издадени от „Акавид“ЕООД.

Обектът на ревизираното дружество е кафе бар Джелатерия, намиращ се на [улица], стопанисван по силата на договор за наем с Българска православна църква. От делото се установява, че в обекта са се осъществявали продажба на сладолед, търговия на дребно с шоколадови и сладкарски изделия кафе и безалкохолни напитки. Обектът не разполага с места на закрито, а с разположени преместваеми обекти на открито- маси и столове, намиращ се пред входа му и върху пешеходната зона на [улица](общо 9 маси и 18 стола съгласно приложената схема за разполагане).

Съгласно електронните трудови записи на НАП (л. 168) назначените на трудов договор лица през периода 2020–2022 г. са на длъжности „сладкар“, „барман“ и „салонен управител“. По делото не се спори, че този персонал не е осъществявал същинска дейност по посрещане, настаняване и обслужване на клиентите.Посочените длъжности по своя характер са свързани с приготвяне и предоставяне на храни и напитки, но не включват функции по обслужване на клиенти на маса – като приемане на поръчки, сервиране и почистване след консумация, които са присъщи за ресторантьорската дейност.

Наред с това от събраните доказателства се установява, че обектът не разполага с вътрешна търговска зала, а единствено с ограничен брой маси и столове, разположени на открито, което не създава условия за предоставяне на типична ресторантьорска услуга в подходяща обстановка.

От установеното по делото оборудване на обекта – електрическа фурна, зеленчукова резачка, преса, машина за фреш, газова печка, фризери, хладилници и хладилни витрини – се установява, че същото е предназначено основно за приготвяне и съхранение на храни и напитки. Отсъства типична ресторантьорска посуда и оборудване, свързани със сервиране и консумация на място – като сервиси, прибори за хранене, сервитьорски инвентар и други елементи, осигуряващи пълноценно обслужване на клиентите. 3. по сметка 304 „Стока“ ограничен брой кофички за сладолед като консуматив допълнително сочи, че дейността е насочена към продажба на готов продукт за непосредствена консумация, а не към предоставяне на ресторантьорска услуга.

Според разпоредбата на чл. 66, ал. 2, т. 3 ЗДДС, която е била приложима до 31.12.2022 г., ставката на данъка е 9 % за ресторантьорски и кетъринг услуги, които се състоят в доставка на приготвена или неприготвена храна, включително

състояща се в доставка на храна за вкъщи; това не се прилага за ресторантьорски и кетъринг услуги, които се състоят в доставка на спиртни напитки, включително в случаите по чл. 128.

Към 2020г. ЗДДС не е съдържал легална дефиниция за „ресторантьорски и кетъринг услуги“. Такава е дадена в § 1, т. 61 от ДР на ЗДДС, ДВ, бр. 52 от 2022 г., в сила от 1.07.2022 г.- това са услугите по смисъла на чл. 6 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 г. за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност. Не е ресторантьорска или кетъринг услуга доставката на приготвена или неприготвена храна от супермаркети, магазини и други подобни.

Въведената през 2022 г. дефиниция има по-скоро разяснителен характер и възпроизвежда вече действащата уредба по правото на ЕС. Според определението в чл. 6, § 1 от Регламента за изпълнение (ЕС) № 282/2011 ресторантьорските услуги и кетъринг услугите са услуги, които се състоят в доставката на приготвени или неприготвени храни или напитки, или и на двете, за консумация от човека, придружени от достатъчно помощни услуги, за да могат да се консумират непосредствено. Доставката на храна, на напитки, или и на двете е само един компонент от едно цяло, в което услугите играят по-голяма роля. Ресторантьорски услуги е доставката на такива услуги в заведенията на доставчика, а кетъринг е доставката на такива услуги извън помещенията на доставчика.

С оглед цитираната регламентация необходимо е да се изясни какво се включва в понятието „помощни услуги“, като в тази насока следва да се съобрази релевантната практика на СЕС, която е съобразена и от органите по приходите.

Съгласно Решение на Съда от 2 май 1996 г. по дело C-231/94 Faaborg-Gelting Linien A/S срещу Finanzamt Flensburg, за да се определи дали дадена сделка представлява доставка на стоки или доставка на услуги, следва да се извърши цялостна преценка на всички обстоятелства, при които се осъществява съответната сделка, с оглед идентифициране на нейните характерни елементи. В решението се приема, че доставката на приготвени храни и напитки за непосредствена консумация е резултат от съвкупност от действия, вариращи от приготвянето на храната до нейното предоставяне на клиента, като същевременно на разположение на последния се осигурява инфраструктура, включваща трапезария с мебели, посуда и принадлежности, както и прилежащи помещения, наред с обслужващ персонал.

В тази връзка Съдът посочва, че ресторантьорските сделки се характеризират със съвкупност от елементи и действия, при които предоставянето на храна е само един от компонентите, като услугите имат преобладаващо значение. Обратно, когато

сделката се свежда до предоставяне на храна за консумация извън подобна среда и не е съчетана с услуги, предназначени да подобрят потреблението на място, същата следва да се квалифицира като доставка на стоки.

Сходни изводи се съдържат и в по-късната практика на Съда на Европейския съюз, включително по съединени дела С-497/09, С-499/09, С-501/09 и С-502/09, както и по дело С-703/19. В тази практика последователно се приема, че при преценката на сложни доставки следва да се вземат предвид всички обстоятелства по осъществяване на сделката, като се издирят нейните характерни елементи и се определи доминиращият сред тях, изхождайки от гледната точка на средностатистическия потребител.

Съдът подчертава, че когато продажбата на храни е съпроводена единствено от минимални съпътстващи действия – като тяхното стандартно приготвяне или затопляне, както и предоставянето на ограничено и елементарно оборудване за консумация на място (например бар плот или ограничен брой места на открито), без наличие на същинско обслужване – тези елементи имат спомагателен характер и не могат да променят доминиращия характер на доставката като такава на стоки.

Приема се още, че стандартното и бързо приготвяне на храна, извършвано по общ модел и не по конкретна индивидуална поръчка, не представлява услуга с по-голяма тежест в рамките на сложната доставка, а предоставянето на възможност за ограничена консумация на място не съставлява съществена характеристика на сделката и не е определящо за нейната правна квалификация. В този смисъл наличието на минимална инфраструктура или възможност за консумация на място не е достатъчно, за да се приеме, че е налице ресторантърска услуга, когато липсват съпътстващи услуги с необходимия интензитет и съдържание.

От цитираната практика на СЕС може да се заключи, че в понятието "помощни услуги" се включват услугите не само по приготвянето на храната, но и тези, предназначени да подобрят потреблението ѝ на място в подходяща обстановка – обслужването на получателя, като следва да се предостави и съответната инфраструктура (трапезария, мебели, посуда, гардеробни, тоалетни и други). Според СЕС предоставянето на храна е само един компонент от съставната доставка, в която услугите до голяма степен преобладават.

В случая жалбоподателят осъществява доставки на приготвени на място, както и доставени отвън храни и напитки. Спорът е за това придружени ли са тези доставки от достатъчно помощни услуги, за да могат да се консумират непосредствено, и имат ли тези услуги по-голяма роля от доставките на храни и напитки.

Жалбоподателят възразява, че заведението разполага с маси и столове за удобство на клиентите, макар и да не е налице персонал за поднасяне храна по масите, разполага с персонал бармани и сладкари, които осигуряват необходимото обслужване на клиентите, вкл. приготвянето на храна и напитки, както и консултацията относно предлаганите продукти.

Установените по делото факти сочат, че липсва персонал, осъществяващ същинско обслужване на клиентите – посрещане, настаняване, приемане на поръчки на маса, сервиране и почистване. Наетите лица извършват дейности по приготвяне и предоставяне на храни и напитки, които по своя характер са присъщи на продажбата на стоки, но не и на ресторантьорското обслужване.

Наличието на ограничен брой маси и столове на открито представлява единствено елементарно оборудване, което позволява консумация на място, но не създава самостоятелна услуга с преобладаващо значение. Липсва и типична ресторантьорска инфраструктура и обслужване, които съгласно практиката на СЕС са определящи за квалифициране на доставката като услуга.

При тези данни съдът намира, че предоставените от жалбоподателя елементи имат спомагателен и несъществен характер и не променят доминиращия характер на доставките като такива на стоки.

С оглед всичко гореизложено обоснован е изводът на органите по приходите за неправилно третиране на доставките с намалена данъчна ставка, поради което законосъобразно с РА е доначислен ДДС за тях до пълния размер на 20%.

По отношение на доставките с доставчик с доставчик „Акавид“ЕООД:

Настоящият съдебен състав намира, че правилно органите по приходите са приели, че не е доказана реалността на доставките по фактурите, издадени от „Акавид“ ЕООД. По делото липсват каквито и да е съпътстващи документи, удостоверяващи изпълнението на доставките – приемо-предавателни протоколи, транспортни документи, данни за съхранение и влагане на материалите в производството. Това е от особено значение с оглед характера на стоките – суровини за производство на сладолед, за които е обичайно да се съхраняват и проследяват при специфични условия. Притежаването на данъчен документ и извършеното разплащане не са достатъчни да обосноват реалност на доставката. С изключение на спорните фактури, не са представени каквито и да е други доказателства относно реалността, което се потвърждава и от заключението по ССчЕ. Съгласно чл. 18 и чл. 19 от Закона за храните операторите в хранителния бизнес са длъжни да осигуряват проследимост на храните и хранителните суровини на всички етапи на

производство, преработка и дистрибуция, като същите следва да са придружени от документи, удостоверяващи произхода им, партидната идентификация и безопасността им за човешка консумация. В тази връзка, за хранителни суровини като мляко, млечни продукти, захарни и ароматизиращи съставки, използвани за производство на сладолед, е обичайно да съществуват документи за съответствие и безопасност, включително сертификати за анализ, декларации за съответствие, партидни номера и търговски документи, удостоверяващи проследимостта на стоката. Липсата на такива съпътстващи документи, в съвкупност с отсъствие на доказателства за транспорт, съхранение и реално влагане на материалите в производствения процес, пречатства възможността да се установи действителното движение на стоките и тяхното използване в дейността на дружеството.

Наред с това, счетоводното отчитане на доставките чрез директното им отнасяне като разход, без наличие на отчетност по сметки за материали и без проследимост на тяхното влагане – не съответства на икономическата логика на производствения процес и не позволява да се установи реалното им използване в дейността на дружеството.

Обстоятелството, че доставчикът не е открит и не е представил документи, само по себе си не е достатъчно да обоснове липса на доставка, но в съвкупност с останалите доказателства подкрепя извода за недоказаност на твърдяните стопански операции.

При тези данни съдът приема, че не е налице документална обосновааност по смисъла на чл. 10, ал. 1 ЗКПО, поради което правилно отчетените разходи не са признати за данъчни цели на основание чл. 26, т. 2 ЗКПО.

По отношение на извършеното увеличение на финансовия резултат със сумата от 2719.63 лв., съдът намира същото за законосъобразно. От събраните по делото доказателства се установява, че през ревизирия период дружеството е отчетло разходи по счетоводна сметка 606 „Разходи за лихви“ в размер на 852.21 лв., както и по сметка 6091 „Други разходи“ в размер на 1868.42 лв., квалифицирани като документално необосновани. Съгласно чл. 26, т. 6 ЗКПО не се признават за данъчни цели разходите за лихви върху данъци, такси и други публични държавни вземания, поради което правилно тези разходи са изключени при определяне на данъчния финансов резултат. Наред с това, за отчетените разходи по сметка 6091 не са представени доказателства, удостоверяващи тяхното реално извършване и връзката им с дейността на дружеството. При липсата на документална обосновааност по смисъла на чл. 10, ал. 1 ЗКПО същите не следва да бъдат признати за данъчни цели.

При тези данни правилно органите по приходите са увеличили финансовия

резултат отново на основание чл. 26, т. 2 ЗКПО.

В обобщение на всичко изложено, РА е законосъобразно издаден и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена. Разноските са претендирани от ответника и следва да му се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 4 634.62 евро съобразно материалния интерес и чл.7, ал.2, т.2 от Наредба №1/2004г.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Административен съд – София град, 10 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "ВАСМАЛТ" ЕООД срещу РА №22221023006359-091-001/10.12.2024г., потвърден с Решение № 369/07.04.2025г. на директора на дирекция „ОДОП“, Национална агенция по приходите.

ОСЪЖДА "ВАСМАЛТ" ЕООД да заплати на Национална агенция по приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 4 634.62 евро.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.